28-2-18　　　پراتهہ مُرلي　　　اوم شانتي　　　”باپ دادا“　　　مڌوبن

”مٺي ٻچي - سدا اَپني کو راج رِشي سمجهہ کر چلو تو تمهاري سڀ ڏِن سُک سين بيِتينگي، مايا کي گُهٽڪي سين ٻَچي رهينگي“

پرشن :- ڪؤنسا چانس تمهين اَڀي هئہ ڦر نهين ملينگا؟

اُتر :- اَڀي ٿورا سميہ هئہ جسمين پرشارٿ ڪر پڙهائي سين اونچ پد پاءِ سڪتي هو ڦر يهہ چانس نهين ملينگا. يهہ جيوَن بڑا دُرلڀ هئہ اِس ليئي ڪڀي يهہ خيال نهين آنا چاهيئي ڪِ جلدي مرين تو ڇوُٽين. يهہ خيال اُنهين آتا جِنهين مايا تنگ ڪرتي هئہ يا ڪرم ڀوڳ هئہ. تمهين تو باپ کي ياد سين مايا جيت بننا هئہ.

گيت :- ڌيرج ڌَر منوا....

اوم شانتي . ٻچون نين گيت سُنا. ڪس نين ڪها اؤر ڪس نين سُنا؟ بيحد کي باپ نين ڪها اؤر سڀي سينٽرس کي ٻچون نين سُنا. ديکو باپ ڪا ٻُڌي يوگ سڀي ٻچون کي طرف جاتا هئہ. سڀي سينٽرس کي جو ڀي برهمڻ ڪُل ڀوُشڻ وا سوَدرشن چڪرڌاري اَٿوا راج رِشي ٻچي هئہ اُن ٻچون کو يهہ ڀي سِمرتي مين رهنا چاهيئي ڪِ هم راج رِشي هئہ. راجائي کي ليئي پرشارٿ ڪر رهي هئہ، جِس راجيہ مين ديکو تو سديوَ سک کي ڏِن ويتيت هوتي هئہ. ڪلهيگ مين تو سک کي ڏِن بيتتي هين نهين. تم جو راج رِشي هو تمهاري ڀي سک کي ڏِن يهان بيتني چاهيئي. اَگر ٻچي اَپني کو راج رِشي سمجهتي هئہ اؤر نشچيہ اَٽل، اَڈول قائم هئہ تو. نهين تو گهري گهري ڀوُل جاني سين مايا کي گُهٽڪي بهت آتي هئہ. ٻچي جانتي هئہ ڪِ هم باپ سين راج يوگ سيِک سدا سک ڪا ورثا لي رهي هئہ اَٿوا نر سين نارائڻ بن رهي هئہ. سو تو سِواءِ پرم پِتا پرماتما کي ڪوئي بناءِ نہ سڪي. پرم پِتا پرماتما جب ڪها جاتا هئہ تو ڪسي ساڪار وا آڪار کي طرف ٻُڌي نهين جاتي، نراڪار باپ کو هين ياد ڪرتي هئہ. باپ ڌيرج ديتي هئہ ٻچي باقي ٿوري روز هئہ. يهہ ڪلهيگ نرڪ بدل سورڳ هونگا. هيوِن کي اِسٿاپنا هيلِ ڪا وناش تو گايا هوئا هئہ. ڀڳوان سُيم بئٺ راج يوگ سِکاتي هئہ. ڪوئي ڀي منش چاهي هيلِ ڪا، چاهي هيوِن ڪا هو، راج يوگ سِکلاءِ نہ سڪي. ٻچي جانتي هئہ هم برهما مُک ونساولي برهمڻ ڪُل ڀوُشڻ هين سوَدرشن چڪرڌاري هئہ. هم آتمائون کو سرشٽي چڪر کي ناليج هئہ. ديوتائين يهہ نهين جانتي. سوَدرشن چڪر ڪرشن کو وا وشنو کو ڪيون ديئا هئہ؟ ڪيونڪ تم برهمڻ اَڀي سمپورڻ نهين بني هو. نيچي اوپر هوتي رهتي هو. يهہ سوَدرشن چڪر نِشاني هئہ فائِنل کي. آج تم سوَدرشن چڪر ڦِراتي هو، ڪلهہ مايا سين هار کاکر گِر پرتي هو تو تمکو اَلنڪار ڪئسي دي سڪتي؟ سوَدرشن چڪر تو آسٿائي چاهيئي، اِس ليئي وشنو کو دِکاتي هئہ. يهہ بهت گُهيہ باتين هئہ. جهان ڀي وشنو ڪا مندر هو وا ڪوئي ڀي سوَدرشن چڪرڌاري ڪا مندر هو وهان جاڪر تم سمجهاءِ سڪتي هو. ڪرشن کو ڀي سوَدرشن چڪر ديتي هئہ. راڌي ڪرشن يڳل کي چِتر مين سوَدرشن چڪر نهين ديتي هئہ. واسطو مين ڪرشن سوَدرشن چڪرڌاري هئہ نهين. سوَدرش چڪرڌاري تو برهمڻ ڪُل ڀوُشڻ هئہ، جِنکو پرم پِتا پرماتما سوَدرشن چڪرڌاري اَٿوا ترڪالدرشي بناتي هئہ. وهي جب ديوتا بنتي هئہ تو اُنهون کو ترنيتري، ترڪالدرشي، ترلوڪيناٿ نهين ڪهہ سڪتي ڪيونڪ اَڀي تو تم سورڳ کي

سِڙهي اوپر چڙهتي هئہ. ستيگ سين تو سِڙهي نيچي اُترني هوتي هئہ. وهان يهہ گيان هوتا نهين. وهان يهہ معلوم هوتا تو تم راجائي کر نہ سکو. يهي چِنتا لگ جائي.

تو اَب باپ بچون کو ڌِيرج ديتي هئہ کِ گهبرائو مت. مايا پر جيت پاني هئہ. مايا کي طوفان آئينگي ضرور، وگهن پرينگي. اِسکا علاج هئہ يوگ ۾ رهو. مايا يوگ ڀي ٽورينگي. پرنتو پرشارٿ کر يوگ ۾ رهنا هئہ. جو يوگ ۾ رهينگي تو اُنکي آيوُ ڀي بڊينگي. جتني آيوُ بڙِي هونگي اُتنا اَنت تک باپ سين يوگ لڳاءِ ورثا لينگي. يوگ سين تندرستي کو ڀي ٺيک کرنا هئہ، اِس ليئي باپ کهتي هئہ يوگي ڀوَ. ميري کو نرنتر ياد کرو. جتنا پرشارٿ کرينگي اُتنا سورڳ ۾ پرالبڌ پائينگي. تو باپ کهتي هئہ بچي يوگ ۾ رهو تو تمهاري وکرم وناش هونگي. باقي ٿورا سميہ هئہ. تم اَئسي نهين کهينگي کِ وناش جلدي هو تو هم سورڳ ۾ جائين کيونک يهہ جيوَن بڙِي دُرلڀ هئہ. اَئسي نهين کِ اَڀي شرير ڇور ڦر نَيان شرير ليکر پڙهائي پڙهہ سکينگي. ٻال اَوستا ۾ هين هونگي تو وناش آرنڀ هو جائينگا. بالغ ڀي نهين بن سکينگي کيونک اِس۾ ڇوٽي بڙِي سڀکا وناش هوني والا هئہ. جلدي مرين، يهہ وهي کهينگي جنکو مايا بهت تنگ کرتي هئہ يا کوئي کرم ڀوڳ هئہ، اُن سين ڇوُٽني چاهتي هئہ. پرنتو يهہ چانس ڦر نهين مِلينگا، اِس ليئي پرشارٿ ۾ جُٽ جائو. باقي تو جب سميہ آئينگا تو نہ چاهتي ڀي سڀکو جانا پرينگا کيونک باپ سڀکو روحاني ياترا پر لي جائينگا. اَئسي نهين صرف 10-20 لاک کو لي جائينگي. جئسي کُنڀ کي ميلي پر 10-15 لاک جاتي هئہ. يهہ تو آتما پرماتما کا ميلا هئہ. باپ سُيم پنڊا بن کر ليني آئي هئہ، اِنکي پِڇاڙي تو اَنگِنت آتمائين جائينگي. پرنتو اَئسي ڀي نهين سڀ جلدي جائينگي. پرلئہ هو تو ڦر يهہ ڀارت کنڊ هين نہ رهي. پرنتو يهہ ڀارت اَوناشي کنڊ هئہ. يهان بهت رهہ جاتي هئہ. ڦر ستيگ ۾ ايک هين سوريونسي راجڌاني اِسٿاپن هونگي. کلهيگ وناش هو ستيگ اِسٿاپن هوني ۾ بيِچ کا ٿوراسا يهہ ٽائيم ملتا هئہ، اِس۾ ٿوري رهہ جاتي هئہ جو نئين سِر اَپني راجڌاني بناتي هئہ. باقي پرشارٿ کا يهي ٿورا سميہ هئہ، اِسکو کلياڻکاري يُگ کها جاتا هئہ. دوسري سنگم کو کلياڻکاري نهين کهينگي کيونک نيچي اُترتي جاتي هئہ. اَب سمپورڻ سک سين سمپورڻ دک ۾ آ گئي هئہ. يهہ ناليج اَوُر کسکي ٻُڌي ۾ نهين هئہ. آگي هم ڀي کُڇ نهين جانتي ٿي، اَنڌشِرڌا سين سڀکي پوجا کرتي ٿي. اَب تو هر پرکار کي شريمت ملتي هئہ. ڌنڌا ڀي وهي کرتي هئہ جو کوئي وِرلا واپاري کري. جئسي هُنر سِکنا هوتا هئہ. يهہ هئہ منش کو ديوتا بناني کا هُنر. اِس پر ڌيان دينا هئہ.

باپ روز اَمبرت ويلي آکر پڙهاتي هئہ تو اُس سميہ باپ کي سامني سڀ سينٽرس کي بچي هئہ. باپ کهتي هئہ مئن تم سڀي بچون کو ياد کرتا هون اِس۾ مايا مجهي کوئي وگهن نهين ڊالتي هئہ. تم بچي مجهي گهري گهري ڀوُل جاتي هو، مايا تمکو وگهن ڊالتي هئہ. کوئي کوئي لِکتي هئہ بابا هم بچون کو نہ ڀُلانا. پرنتو مئن تو کڀي نهين ڀوُلتا. مجهي تو سڀکو واپس لي جانا هئہ. مئن روز يادپيار ديتا هون. بچون کو خزانا ڀيج ديتا هون. سڀکو للکار کرتا رهتا هون کِ باپ کي شريمت پر بيحد کا ورثا ليني کا پرشارٿ کرو. اِس۾ غفلت وا بهانا مت کرو. کهتي هئہ کرم ٻنڌن هئہ. يهہ تو تمهارا هئہ باپ کيا کري! باپ کهتي هئہ يوگ ۾ رهو تو کرم ٻنڌن کٽتا جائينگا. تم سين وکرم نهين

هونگي. آڌا کلپ تم وکرمون سين چھُوٹ جائينگي. ڦر اونچ پد پاني کي ليئي سروس يي کرني هئہ. مما بابا کئسي اَچي ريت سمجھاتي هئہ. کوئي کوئي بچي يي اَچي سروس کرتي هئہ. تم سين کوئي پوُچي تمهاري ايم آبجيکٹ کيا هئہ، تو يهہ کارڈ هاٿ ۾ دي دو. اُس سين سبْ سمجھہ جائينگي تو يهہ کِس ڈنڈي ۾ لگي هوئي هئہ. يهہ تو بڙي واپاري هئہ. هرايک کي رڳ ديکني هئہ. سبْ سين اَچا هئہ چکر پر سمجھانا. کئسا يي آدمي هو، چکر کو ديک سمجھہ جائينگي ڪِ بروبر يهہ کلهيگ هئہ اَب ستيگ آني والا هئہ. کرشچن کو يي سمجھاۓ سکتي هو يهہ هيلِ هئہ اَب هيوِن اِستاپن هوني والا هئہ. وهہ تو ضرور هيونلي گاڈ فادر هين کرينگا. پرنتو منشون کي بُڌي اَئسي هو گئي هئہ جو اَپني کو نرکواسي يي نهين سمجھتي هئہ. کهتي يي هئہ فلاڻا سورڳ واسي هوئا تو سمجھنا چاهيئي ضرور هم نرک ۾ هئہ. اَيي کلهيگ هئہ، پُنرجنم يي ضرور کلهيگ ۾ هين لينگي. سورڳ هئہ کهان؟ بابا تو کهتي هئہ شمشانِ ۾ جاکر سمجھائو. پرنتو بچي جهٹ ٿک جاتي هئہ. سمجھانا چاهيئي اَيي تو کلهيگ هئہ. اَگر سورڳ ۾ پُنرجنم ليني چاهتي هو تو آکر سمجھو. هم يي پرشارٿ کر رهي هئہ، جو ڦر نرک رهينگا هين نهين. سورڳ ۾ چلنا هئہ؟ وهان وِک نهين ملينگا. اُسکو يهان هين چھورنا پرينگا. کئسي؟ يهہ بابا يُکتيان بتاتي هئہ.

نيپال ۾ وجئہ اَشتمي کي دِن چھوتي بڙي سبْ شِکار کرتي هئہ. تمکو يي سيکو سمجھانا هئہ، گھر گھر ۾ شِو کا اؤر لکشمي نارائڻ کا چِتر ضرور رکنا هئہ. نؤکرون کو مِستريون کو يي سمجھانا هئہ ڪِ مؤت سامني کرا هئہ. باپ کو ياد کرو تو ورثا مل جائينگا. باپ سيي کي منوکامنا سورڳ کي ليئي پوري کرتي هئہ. يوگ لگاني سين باپ ساکياتکار يي کراۓ سکتي هئہ. باپ هئہ هين کلياڻکاري تو بچون کو يي اَئسا کلياڻکاري بننا هئہ. غريب هين اَپنا کلياڻ کرتي هئہ. شاهوکار مشکل هين کرتي هئہ. سنياسي يي جوناميگرامي هئہ وهہ اَنت ۾ آئينگي. اَب بهت کرکي غريب ساڌارڻ هين گيان ليتي هئہ. باپ يي ساڌارڻ تن ۾ آتا هئہ، غريب ۾ نهين. اَگر يهہ يي غريب هوتا تو کُچ کر نهين سکتا. غريب اِتنون کي سنڀال کئسي کرتي! تو يُکتي ديکو کئسي رکي هئہ. ساڌارڻ هين هو جو بَلي يي چڙھي اؤر اِتني سيکي پرورش يي هوتي رهي. اِنکي ساٿ ساٿ اؤر يي بهت بَلي چڙہ کر وارث بن گئي. اَچا!

ميني ميني سکيلڈي بچون پرت مات-پتا باپ دادا کا ياد پيار اؤر گُڊمارننگ. روحاني باپ کي روحاني بچون کو نمستي.

ڌارڻا کي ليئي مُکيہ سار

(1) باپ نين جو منش کو ديوتا بناني کا هُنر سِکايا هئہ، اُسِ هين لگنا هئہ.

(2) شريمت پر چلني ۾ غفلت وا بهانا نهين کرنا هئہ. کرم بنڌنون سين چھوُٹني کي ليئي ياد ۾ رهناهئہ.

وردان - تپسيا اؤر شيوا دواران پوشيہ راجيہ پاڳيہ کا سِنگهاسن ليني والي سِنگهاسن ڌاريۍ

جو بچي يهان شيوا کي سيٹ پر نزديک هئہ وهہ پوشيہ ۾ راجيہ سِنگهاسن کي يي نزديک هئہ. جتنا يهان شيوا کي سهيوگي اُتنا وهان راجيہ کي سدا ساٿي. يهان تپسيا اؤر شيوا کا آسن اؤر وهان راجيہ پاڳيہ کا سِنگهاسن. جئسي يهان هر کرم ۾ باپ دادا کي ياد ۾ ساٿي هئہ وئسي وهان هر کرم

۾ ٻچپن سين ليڪر راڄيه ڪرني ڪي هر ڪرم ۾ ساٿي هئه. جو سدا سميپ، سدا ساٿي، سدا سهيوگي، سدا تپسيا اؤر شيوا ڪي آسن پر رهتي هئه وهي پوشيه ۾ سِنگهاسن ڌاري بنتيهئه.

سلوگن - روُحي گُلاب وهه هئه جو اَپني روحاني وِرتي سين وايومنڊل ۾ روحانيت ڪي خوشبوءِ ڦهلاتارهي.

ماتيشوري جي ڪي اَنمول مهاواڪيه 27-1-57

”ڀڳوان ڪي آني ڪا اَنادي رچا هوئا پروگرام“

يهه جو منش گيت گاتي هئه او گيتا ڪي ڀڳوان اَپنا وچن نِڀاني آ جائو. اَب وو سُيم گيتا ڪا ڀڳوان اَپنا ڪلپ پهلي والا وچن پالن ڪرني ڪي ليئي آيا هئه اؤر ڪهتي هئه ٻچي- جب ڀارت پر اَتي ڌرم گِلاني هوتي هئه تب مئن اِسي سميه اَپنا اَنجام پالن ڪرني (واعدا نِڀاني) ڪي ليئي اَوشيه آتا هون، اَب ميري آني ڪا مطلب يهه نهين ڪِ مئن ڪوئي يُگي يُگي آتا هون. سيي يُگون ۾ تو ڪوئي ڌرم گِلاني نهين هوتي، ڌرم گِلاني هوتي هين هئه ڪلهيگ ۾، تو مانو پرماتما ڪلهيگ ڪي سميه آتا هئه. اؤر ڪلهيگ ڦر ڪلپ ڪلپ آتا هئه تو مانو مئن ڪلپ ڪلپ آتا هون. ڪلپ ۾ ڦر چار يُگ هئه، اِسڪو هين ڪلپ ڪهتي هئه. آڌا ڪلپ ستيگ تريتا ۾ ستوگُڻ ستوپرڌان هئه، وهان پرماتما ڪي آني ڪي ڪوئي ضرورت نهين. اؤر ڦر تيسرا دواپر يُگ سين تو ڦر دوسري ڌرمون ڪي شروعات هئه، اُس سميه ڀي اَتي ڌرم گِلاني نهين هئه اِس سين سِڌ هئه ڪِ پرماتما تينون يُگون ۾ تو آتا هين نهين هئه، باقي رها ڪلهيگ، اُسڪي اَنت ۾ اَتي ڌرم گِلاني هوتي هئه. اُسي سميه پرماتما آءِ اَڌرم ڪا وناش ڪر ست ڌرم ڪي اِستاپنا ڪرتا هئه. اگر دواپر ۾ آيا هوتا تو ڦر دواپر ڪي باد تو اَب ستيگ هونا چاهيئي ڦر ڪلهيگ ڪيون؟ اَئسي تو نهين ڪهينگي پرماتما نين گهور ڪلهيگ ڪي اِستاپنا ڪِي، اَب يهه تو بات نهين هو سڪتي اِس ليئي پرماتما ڪهتا هئه مئن ايڪ هون اؤر ايڪ هين وار آءِ اَڌرم ڪا وناش ڪر ڪلهيگ ڪا وناش ڪر ستيگ ڪِي اِستاپنا ڪرتا هون تو ميري آني ڪا سميه سنگم يگ هئه.

(2) ”قِسمت بناني والا پرماتما قِسمت بِگاڙني والا خُد منش هئه“

اَب يهه تو هم جانتي هئه ڪِ منش آتما ڪِي قِسمت بناني والا ڪؤن هئه؟ اؤر قسمت بِگارني والا ڪؤن هئه؟ هم اَئسي نهين ڪهينگي ڪِ قسمت بناني والا، بِگارني والا وهي پرماتما هئه. باقي يهه ضرور هئه ڪِ قسمت ڪو بناني والا پرماتما هئه اؤر قسمت ڪو بِگارني والا خُد منش هئه. اَب يهه قسمت بني ڪئسي؟ اؤر ڦر گِري ڪئسي؟ اِس پر سمجهايا جاتا هئه. منش جب اَپني ڪو جانتي هئه اؤر پوِتر بنتي هئه تو ڦر سين وو بِگري هوئي تقدير ڪو بنا ليتي هئه. اَب جب هم بِگري هوئي تقدير ڪهتي هئه تو اِس سين ثابت هئه ڪوئي سميه اَپني تقدير بنِي هوئي ٿي، جو ڦر بِگر گئي هئه. اَب وهي ڦر بِگري تقدير ڪو پرماتما خُد آڪر بناتي هئه. اَب ڪوئي ڪهي پرماتما خُد تو نراڪار هئه وو تقدير ڪو ڪئسي بنائينگا؟ اِس پر سمجهايا جاتا هئه، نراڪار پرماتما ڪئسي اَپني ساڪار برهما تن دواران، اَوناشي ناليج دواران هماري بِگري هوئي تقدير ڪو بناتي هئه. اَب يهه ناليج دينا پرماتما ڪا ڪام هئه، باقي منش آتمائين ايڪ دو ڪِي تقدير ڪو نهين جڳا سڪتي هئه. تقدير ڪو جڳاني والا ايڪ هين پرماتما هئه تڀي تو اُنهون ڪا يادگار مندر قائم هئه. اَڇا. اوم شانتي.